

Vliegvisgroep

The Leader

Juni 2009

Colofon vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Ansinglaan 30, 3431 GT Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@tiscali.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
De Fuik 2, 3995 BH Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: gentili@casema.nl

Richard van Ewijk, penningmeester.
Hendrikkreamerlaan 72, 3972 SN Driebergen, tel. 03435-21885.
e-mail: queenie72@wanadoo.nl

Ad Werdekker, redactie, ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@telfort.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@telfort.nl en maak €15 over op rekening van de penningmeester,
516436902 van de ABN-AMRO-bank te Driebergen.
Contributie voor de leden: €12.50 per jaar.

De bindavonden worden gehouden in het Paviljoen “Klein Galgenwaard”,
Mytylweg 83-87, 3585 LK te Utrecht, tel: 030-2545135, aanvang 19.30 uur.

Bindavonden 2^e helft 2009:

Op de maandagavonden van: 7 september, 5 oktober, 2 november, 7 december en 4 januari 2010.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Het bindseizoen is weer ten einde en de vakantieperiode staat weer voor de deur. De afsluiting van het bindseizoen op 11 mei was weer een succes met de prachtige vliegvisverhalen over oa Noorwegen van **Eric de Noorman** en de verloting waarbij weer mooie en bruikbare prijzen werden gewonnen. Het bestuur wens u allen een heel goede vakantie en eventueel veel visplezier. Mocht u een verhaal zien in uw ervaringen, mail het dan naar de redactie voor in ons clubblad.

Het nieuwe bindseizoen.

De bindavonden voor de eerste helft van het nieuwe bindseizoen zijn ook weer bekend, de volgende bindavonden kunt u in de agenda noteren. Uiteraard alle dagen op maandag en wel op 7 september, 5 oktober, 2 november, 7 december en 4 januari 2010. In de herfst volgt de rest van het seizoen voor 2010.

Nieuwe leden.

Het laatste kwartaal hebben we weer 5 nieuwe leden bij The leader kunnen verwelkomen.

Jos Peek, Graaf Floris V Weg 35-20, 3739 NC Hollandsche Rading
Flip van der Stok, Ds Sanderuslaan 24, 3732 ET De Bilt.
Philipp Holtkamp, Watersalamander 1 3824 VT Amersfoort.
C. Rutjes, Secretaris Versteeglaan 8 3451 XJ Vleuten.
Pim Leemans, Wageningseberg 328, 3524 LX Utrecht.

Van Harte welkom en veel vliegvisplezier.

Beamer op de bindavonden.

Onze club is sinds kort in het bezit van een **Beamer**. Wij hebben dan ook besloten dat de beamer op elke bindavond op de club aanwezig is en aangesloten wordt. Heeft u een leuke dvd of een cd met foto's over uw vliegviservaringen of een andere voor ons interessante wetenswaardigheid die u wilt laten zien, neem die dan gerust mee naar de bindavond en we kunnen er met z'n allen van genieten.

Contributie achterstand.

Het is al een paar keer gezegd en gemailld aan diegenen die dat aangaan, maar er zijn nog steeds leden die hun contributie niet betaald hebben.

Er zijn maar liefs **43** leden die in gebreke zijn gebleven, dat is 30 % van ons ledenbestand.

De leden die dat aangaan, zijn via de email al in kennis gesteld maar toch dit cijfer. Betaal dus de contributie van maar slechts 12,50 € per jaar door overmaking op rekeningnummer 516436902 van de penningmeester bij de ABN-AMRO bank te Driegebergen. **Niet vergeten.**

Pater familias met vliegvisdrang.

Elke ochtend, in deze warme zomerperiode, net voordat het licht begint te worden, begint een vogeltje in de tuin te zingen. Hij begint met een soort solozang maar langzaam en stapsgewijs volgt de rest van zijn soortgenoten totdat het een vrolijk matineeconcert wordt. Als hij met zijn gezang begint is het nog pikdonker maar gezien ik rond deze tijd wat minder diep slaap, kan ik zijn gezang net waarnemen en kan ik dus beslissen of ik lekker in bed blijf of – nog lekkerder – opsta om te gaan vissen.

Zoals vele andere ochtenden, vooral toen ik jonger was, beslis ik natuurlijk om te gaan vissen. Echter, het is nu oppassen geblazen want de rest van het gezin slaapt nog diep en de woede van een per ongeluk te vroeg wakker gemaakte vrouw des huizes heb ik al een paar keer aan den lijve ondervonden en het is beslist geen pretje.....

Langzaam glijd ik dus het bed uit en kijk ik naar buiten. Het is inderdaad nog pikdonker en het gezang dat nu intenser wordt, kondigt het ochtendgloren al aan. Voorzichtig laat ik mijn blik op mijn slapende vrouw glijden.....nu zachtjes naar de woonkamer en dan mijn spullen bij elkaar rapen maar de deur van de kamer waar onze dochters slapen staat open en het is dus oppassen geblazen. Als ik per ongeluk iets laat vallen dan zouden zij wakker kunnen worden met het gevolg dat de vrouw des huizes ook wakker zou worden en de woede van een te vroeg wakker gemaakte vrouw des

De visspullen liggen al vlak bij de deur klaar, ik wil me snel aankleden en gaan... maar dan hoor ik het stemmetje van mijn moeder met een van haar favoriete slogans : ‘Francesco, ‘s ochtends nooit de deur uit zonder wat gegeten te hebben’. ‘Hm, dat is waar’ denk ik, maar echt ontbijten zit er nu zeker niet in dus pak ik snel een paar lekkere perziken die nog op tafel liggen en een stuk brood en doe ze in mijn tas. Maar dan begint het moeilijkste onderdeel van mijn escape. Het openen van de krakende buitendeur. Dit is zeker de spannendste van alle acties die ik tot

nu toe heb verricht want het gekraak zou de kinderen wakker kunnen maken met het gevolg dat de vrouw des huizes.....Enfin, u weet het al.

Met een beetje geduld en concentratie lukt het mij om de deur precies zo ver als nodig te openen om mij eruit te wurmen maar ik ben er nog niet. De deur moet natuurlijk weer dicht. Voorafgegaan door wat gepiep en gekraak lukt het wel. Zou iemand wakker zijn geworden? Ik blijf nog even luisteren. Alles is gelukkig stil, niemand wakker. Ik kan eindelijk diep zuchten en voel me verlicht. En nu lekker vissen!! Snel naar de parkeerplaats, nu begint het wat lichter te worden terwijl het ochtendmatinee een soort climax bereikt, de hengel, laarzen en vest in de koffer en weg ben ik. Enkele kilometers van de agriturismo vandaan stroomt een mooi riviertje zoals velen in het Apennijnen gebied. Dit is de middenloop van de rivier en er zijn zowel karperachtigen als salmonieden te verwachten. Het riviertje dat Candigliano heet, is perfect voor een paar uur vissen terwijl de rest van het gezin nog ligt te slapen. Snel stap ik uit de auto, trek mijn laarzen aan en loop naar een vertrouwde stek waar ik nog enkele dagen geleden leuk heb gevestigd.

Ik hoor het geluid van het water al en het klinkt heerlijk vertrouwd. Het riviertje, verscholen tussen stroken van bomen en struiken, meandert bijna onzichtbaar, tussen de heuvels in een myriade van bochten, watervalletjes, stroomversnellingen en diepere, veelbelovende pools.

De koning van deze wateren is de kopvoorn die hier in alle maten aanwezig is en die een geweldige vis is om in deze warme periode van het jaar aan de droge vlieg te vangen. Echter, het valt niet mee om in deze watertjes zonder gezien te worden de plekken te benaderen waar de grootste exemplaren verscholen liggen. Het is echt indianenvisserij en vereist een goede kennis van het water en van de gewoonten van de vissen zelf, die ware meesters zijn in het razendsnel uitspugen van de gepakte vlieg. Elk jaar is het weer wennen en mis ik dus de eerste vissen die mijn vlieg pakken.

Dit jaar heb ik de eerste al gevangen en ben ik dus de gewenningsperiode al voorbij.

Nu sta ik aan het eind van een mooie pool waar ik een paar dagen geleden een school van die echt grote kopvoorns weg zag schieten toen ik te onvoorzichtig de pool benaderde.

Met moeite lukt het mij om mijn impulsief karakter in bedwang te houden en dus de pool in zijn lengte met worpen te bombarderen. Dit zou alleen de vissen eerst alarmeren en dan doen vluchten. Mensen die bekend zijn met deze kleine riviertjes weten heel goed dat parallel aan de oever werpen uit den boze is. Over het algemeen is het beter om de pools vanaf de zijkant, zeer voorzichtig te benaderen. Zomaar het water ingaan is eveneens uit den boze.

Ik moet me dus een weg in de struiken en door de doorns banen en eerst de boel vanaf de kant observeren en dan kan ik pas de eerste voorzichtige worpen maken. En zo gebeurt het ook.

Langzaam baan ik me een weg tussen de struiken en neem ik plaats op een mooie plek op de oever halverwege de pool. Van hieruit kan ik alles zien wat in het

heldere water gebeurt. Een paar minuten later komt het schooltje kopvoorns langzaam voorbij zwemmen maar aanwerpen kan helemaal niet. Ruimte achter om te kunnen werpen is nihil en qua zijruimte is het ook heel slecht gesteld. De vissen zijn inmiddels voorbij maar uit ervaring weet ik dat het niet lang zal duren voordat zij terugkomen. Nog even wachten dan en opeens zie ik ze weer langzaam naderen. De enige manier om mijn sedge op een paar meter of drie uit de kant te krijgen is de boog en arrow worp wat in feite geen echte worp is. De vlieg tussen duim en wijsvinger van de linkerhand nemen en de hengel horizontaal voor je houden. Nu de linkerhand naar achteren verplaatsen zodat de hengeltop naar achter buigt en dan de vlieg loslaten. Op deze manier katapulteer ik de vlieg precies op de baan waar de kopvoorns aan het zwemmen zijn en nu gebeurt het. In het heldere water zie ik een vis zich uit de school losmaken en langzaam naar de oppervlakte stijgen, nu pakt hij de vlieg en razendsnel sla ik aan. Hangen! Het water explodeert en de rest van de school zwemt verschrikt weg. Enkele minuten later onthaak ik en zet ik deze dikke kopvoorn terug. Het heeft verder geen zin om in deze pool te blijven vissen en dus loop ik verder naar de stroomversnellingen waar ik op een totaal andere manier aan de slag ga. Nu vis ik het water en maak ik korte worpen, vaak gehurkt om niet gezien te worden, en vertrouw ik mijn vlieg aan de snelle stroming toe. Op deze manier lok ik vissen uit die niet specifiek aan de oppervlakte aan het azen zijn en vang ik nog enkele kleinere kopvoorns. Zo loop ik stroomopwaarts en een aantal kopvoorns verder sta ik weer bij de auto. Het is inmiddels een uur of 08.30, dat hoor ik uit de klokkentoren van het dorp vlakbij. Hoe zou het thuis zijn? Tijd om te gaan maar eerst even bij de bakker stoppen en enkele warme brioches kopen.

Terug naar de agriturismo waar wij logeren blijkt de rest van het gezin wakker te zijn en word ik triomfantelijk ontvangen vanwege de warme brioches. Enthousiast vertel ik van mijn vliegvisavontuur dat zich afspeelde terwijl zij nog aan het slapen waren.

Francesco Gentilli.

De waterschapsbelasting mag niet omhoog.

Eindeloos wordt het herhaald. Door de Waterschap@Inwonersbelangen, de VVD, de SGP, en er knikken er altijd nog wat meer mee. 30 man om een tafel, een avond lang met een zorgvuldig uitgestippeld ritueel. Iedereen mag heel kort praten en niet meer dan twee keer per onderwerp. Sommige onderwerpen zijn Ter kennisname, daar mag je inhoudelijk niets over zeggen, ook al gaat het over het groene hart en de inlinking van het veenweide gebied met een cm per jaar. Het lijkt een rituele dans, die hoognodig doorbroken moet worden, omdat er dingen helemaal niet goed gaan. Zoals de explosieve groei van de Amerikaans rivierkreeft, de steeds ondiepere zijsloten in de polder, het verdwijnen van de vis in grote delen van de

polders, en het eindeloze wachten op reacties van het waterschap op brieven van de visserij.

Intussen komen er steeds meer nota's voorbij, met een oudejaars-goedevoornemen-gehalte die zijn weerga niet kent, maar zonder harde onderbouwing, zonder goede definitie van het einddoel, zonder analyse van de huidige situatie en de alternatieve manieren waarop het doel bereikt kan worden. Wel met een begroting, want het enige wat hard gemaakt wordt is het geld. Want de waterschapsbelasting....

Het is duidelijk dat er iets moet veranderen, maar je moet eerst je fractiegenoten overtuigen, dan de coalitie partners en dan de ambtenarengemeenschap. Dat kost tijd en volharding.

En die waterschapsbelasting? Wel eens van inflatie gehoord? En van de nieuwe opdrachten voor de veiligheid van dijken, omdat de zeespiegel 1 cm per jaar stijgt, de droge perioden langer en de regen heftiger gaat worden, terwijl het land 1 cm per jaar daalt? Dat is twee meter verschil in 100 jaar. Twee honderd kilo per vierkante decimeter meer druk op de dijken, veel meer kwel en onderspoeling dus, waardoor dijken kunnen instorten. En de Europese Kaderrichtlijn Water die ons viswater een stuk beter moet maken? Met vispassages, natuurvriendelijke oevers, extra zuivering, visvriendelijke gemalen, enzovoorts. Denk je dat niets kost? En als we het niet doen worden we ook nog beboet vanuit Brussel, en die boetes liegen er niet om. Dus nu maar het geld uitgeven voor beter water dat we anders aan zullen boetes kwijt zijn. En de muskusrattenvangers zijn nu bij het waterschap ingedeeld in plaats van bij de provincie en het ondiepe grondwaterbeheer komt ook bij het waterschap, maar de belasting daar over int de provincie en die houdt die centen lekker in eigen zak. En de waterschapsbelasting mag niet hoger worden...

Zeuren tegen beter in.

Waar ben ik aan begonnen, denk ik dan en Jo zucht: "Waar ben je aan begonnen?".

Intussen is gelukkig ineens het voorjaar losgebarsten. Na de regen en de wind en de 7 graden zomaar 18, 20 graden, zon en overal staan zomaar de bomen in bloei, schieten de waterplanten omhoog en wordt het water in de singels helder. En daar zijn de voorns weer, de brasems kruisen hun paaroutes en de elzenvliegen en de maartse haarmuggen vliegen weer om je hoofd. Tijd voor de vliegenhengel. De vis zwemt nog in grote scholen: de paai komt er aan, zodat je moet zoeken, lopend langs helder water zonder vis, totdat ze er plotseling zijn en met boeggolven achter je vlieg aankomen. Heerlijk, alles vergeten omdat je alleen maar met de vis bezig kunt zijn als je wat wilt vangen.

Hoewel, daarvoor zit je in het bestuur van het waterschap, voor de vis, de vissers, de natuur en gezond water. Voor nu en voor later, voor jou en mij en voor mijn en jouw kinderen en kleinkinderen.

Ik hoop dat het lukt.

Paul Blokdijk

AM Wesp

Dit maal een "land insect, de wesp.

Wat hebben we allemaal nodig om deze vlieg te binden,

- Razor foam 1 mm dik, geel
- zwart foam 2mm dik
- geel-zwarte rubber legs
- hackel olijf/ geel
- haak tmc 100 # 10
- vleugel tmc aero drywing cream of wit
- binddraad zwart 8/0

We gaan beginnen, zet de haak in de vise en zet het binddraad op 1/3 achter het haakoog.

Maak nu met een zwarte viltstift de zijkant (lange dunne kant) van het gele foam zwart.

Op het punt waar je binddraad hangt bind je het foam naar achteren in met het zwarte gedeelte aan de onderkant.

Geleid het foam naar achteren met het binddraad eromheen tot iets door de haakbocht.

Breng nu je binddraad weer naar het punt waar de foam is ingebonden. Pak het foam vast en wikkel dit onder spanning naar voren, naarmate je verder komt minder spanning waardoor er een taps lijfje ontstaat met mooie zwarte randen erin.

Smeer het achterlijfje in met heel weinig bindlak. Maak nu van het razor foam een rondje van 3 mm doorsnede en bind dit in op het punt waar nog steeds je binddraad is (1/3) en zet hier het vleugel materiaal in een V vorm tegenaan. Nu nemen we het zwarte foam wat we bovenop de haaksteel binden naar voren wijzend en ga met enkele slagen over het foam naar het haakoog, bind op dit punt de hackle in.

Ga nu met het binddraad weer terug naar 1/3 achter het oog en bind aan weerskanten de rubberlegs in. Dit doe je door een stukje van plm 2 cm in te binden en door het binddraad aan te trekken ontstaan er twee pootjes.

Dit doe je aan iedere kant.

Breng nu het binddraad naar voren en stop 3 mm achter het oog, maak twee wikkelingen met de hackle en zet deze vast met het binddraad.

De hackle niet afknippen.

Sla nu het zwarte foam terug over het gehackelde en maak een klein segmentje (het kopje) ga nu terug met het binddraad tot tussen de pootjes.

Maak nu met de hackle een aantal slagen totdat je bij het punt komt waar de pootjes ingebonden zijn en zet de hackle vast en knip deze af.

Pak nu het zwarte foam en sla dit over het gehackelde en zet het foam goed vast.

Knip het zwarte foam strak af en maak een goede afbindknoop en doe er een druppeltje lak op en hij is klaar voor vertrek.

Als de zomer op zijn top is kan het vissen met deze “beesten” heel doeltreffend zijn.

Succes met binden.

André Miegies

Twee handig – het materiaal.

Tijdens de workshops tweehandig werpen krijg ik van enthousiast geworden clubleden vaak de vraag: “ik wil ook zo’n hengel, wat kan ik nou het beste aanschaffen?”

En helaas is het antwoord daarop niet zo eenvoudig, het is erg afhankelijk van wat je er mee wilt gaan doen. Bovendien zijn er verschillende werpstijlen met heel specifiek bijbehorend materiaal. En elke willekeurige “hengelsportboer” die het spul verkoopt, is niet automatisch kenner van de specifieke materie.

Dilemma dus en de meeste “tweehandige beginners” kopen op de gok een hengel “in de aanbieding” en dan maar hopen dat je er in de praktijk ook wat aan hebt.

Mij is het in ieder geval zo vergaan, weliswaar bijgestaan door advies van reisgenoten en favoriete winkelier, maar toch: het blijft een beetje een gok.

Wijs(?) geworden van enkele zalmvakanties en als vliegvissekster inmiddels in bezit van zes van die hengels wil ik proberen jullie een vogelvlucht overzicht te geven van de belangrijkste tweehandige struikelblokken en begrippen.

Wat ga je ermee doen?

Ja vissen natuurlijk, maar: waarop, onder welke omstandigheden, wat zijn belangrijke eisen?

Bijvoorbeeld:

- Zalm of steelheadvissen op de echt grote jongens in Canada/VS. Je hebt dan vooral een vechtmachine nodig waarmee je die giganten toch binnen redelijke tijd kunt afdrillen op grote rivieren. Dus een stevige hengel (aftma9-11/ 14/15 ft lang) met hele goede reel met 200-300m

backing erop is een must. Je vlieg moet diep over de bodem worden gepresenteerd=zinktip/lijn met verschillende zinksnelheden . De vis is meestal niet erg kieskeurig of snel verstoord, maar het water is vaak wel verkleurd= grote vliegen/tubeflies en een lijn die daar geen moeite mee heeft= één van de Spey lijn soorten.

- Atlantische Zalmvissen in Scandinavië of Schotland.
Betekent je dagenlang te pletter werpen/werken voor een aanbeet. Vaak ook heel erg ver en precies werpen. Dus een hengel/werpstijl kiezen die zo weinig mogelijk moeite kost. Formaat van de vis kan erg variëren afhankelijk van de rivier.
Hiervoor is dus geen eenduidig advies te geven: probeer eerst te achterhalen wat je ter plaatse specifiek aan omstandigheden aantreft en kies dan je materiaal. In ieder geval is de hengel/werpstijl hier heel belangrijk, alleen met een ergonomische werpstijl hou je dit soort marathonvisserij goed vol. Heel vaak kiest men dan de “Scandinavische” stijl: relatief korte snelle hengel met schietkoplijnen, deze spullen moet je echt bij een ervaren specialist aanschaffen de materiaalbalans komt ontzettend nauw.
- Roofblei op Nederlandse rivieren
Is een hele nieuwe tak van sport en elke pionier vult het op zijn eigen manier in. Is ook erg afhankelijk van de rivier: op de Lek is heel ver werpen essentieel maar op de Waal is dat weer veel minder belangrijk. Als je nog een beetje sport aan zo'n vis wilt hebben mag de hengel niet te zwaar zijn, bijvoorbeeld aftma 6/7 (12 ft lang) en die zijn weer heel moeilijk verkrijgbaar in tweehandig hengelland.... De tijd zal het verder leren.
- Snoeken op groot water
Vaak als bijvisserij voor als je toch al zo'n pook hebt aangeschaft. Maar er gaat een wereld open als je van die “Ad Swier cavia's” wilt werpen. Vanaf aftma 8 bruikbaar en liefst een beetje lang 13/14 ft .
- Zeebaarsvissen
Ook weer een pioniersgebeuren, maar als ver werpen met tegenwind belangrijk is....

En dan hebben we het nog maar oppervlakkig actie en hengellengte gehad....
Maar goed, we proberen het overzichtelijk te houden, de belangrijkste begrippen:

Werpstijl

De werpstijl is de belangrijkste factor bij de aankoop van je spullen. Vraag de verkoper altijd om toelichting en als dat geen consistent verhaal is: niet kopen want je gaat met een allegaartje naar huis waar je waarschijnlijk niets aan hebt.

De belangrijkste werpstijlen zijn:

- Spey klassiek
”Typically British”...

Die engelse Lords hebben in de vorige eeuwen een fascinerende stijl ontwikkeld met een geweldige uitstraling, voor mij al reden genoeg om aanvankelijk meteen die stijl te kiezen.

Alle Spey worpen bestaan uit rolworpen. Je maakt een hele grote D vormige lus naast je die vlak voordat je de voorwaartse worp inzet via de leader op het water “verankert” wordt, de enkele Spey worp. Ook worden combinaties van rolworpen gebruikt, de dubbele Spey worp. Hierbij rol je de lijn eerst voor je langs, hierna weer terug naar de andere zijde waar de D lus weer wordt gemaakt en de voorwaartse worp weer wordt ingezet. Lijkt erg ingewikkeld, maar valt in de praktijk best mee. De basis van alle Spey worpen is dat je altijd een hele lange lijn op het water houdt, dus vrijwel zonder in te strippen. Hierdoor kun je heel efficiënt met slechts enkele hengelbewegingen je vlieg weer heel ver weg zetten en meteen weer doorvissen.

- Spey modern

Aangepast door Amerikanen en Canadezen, heel pragmatisch voor bijvoorbeeld werpen van grote vliegen aan snelzinkende lijnen.

Ze bedachten alternatieve manieren om de lijn over het water te laten rollen met vooral ook flitsende namen: de snake roll, snap T, spiral single, circle spey en Perry pike. Sommige van die worpen zijn heel praktisch en bruikbaar.

De zogenaamde “Skagit” stijl hoort hier ook bij en hier zijn zelfs speciale hengels en lijnen voor ontworpen. De basis komt overeen met de klassieke stijl, maar het gaat wat langzamer en lomper. Een komische vergelijking van één van de Amerikaanse werpspecialisten wil ik jullie niet onthouden: De klassieke Spey stijl is als rijden met een race auto op een circuit.... De Skagit stijl is als rijden met een volgeladen Biertruc op een smal bergweggetje. In de raceauto kun je nauwelijks bier vervoeren en als je alleen maar bergweggetjes hebt en veel bier.....

- Scandinavische stijl

Voor de Noren hebben deze stijl ontwikkeld om zo moeiteloos/efficiënt mogelijk dagen achtereen te kunnen vissen op Atlantische zalm in grote, brede rivieren. Mits je de techniek goed beheerst kun je met behulp van een enkelvoudige rolworp heel ver en precies werpen. Deze stijl wijkt nogal af van de Spey stijl en het is essentieel om specifiek, gespecialiseerd materiaal te gebruiken.

- Hollandse stijl

Als je bovenstaande technieken nog niet beheerst kun je je heel goed redden met deze Utrechtse BL stijl: gewoon overhead werpen die handel. Dit is voor iedereen binnen enkele uurtjes goed onder de knie te krijgen en mits de werpafstand niet langer dan 25 meter moet zijn en achter je niet teveel bomen/struikgewas en ander plantentuin staat opgesteld heel goed

bruikbaar. Vanuit dit startpunt kun je langzaam proberen de andere werptechnieken onder de knie te krijgen.
Maak het jezelf in het begin dus niet te moeilijk en pak het gefaseerd aan.

Schaf het in Nederland aan!

Tja “Ons ben zuuunig” en daarom schaffen we het “daarginds” wel aan, want “veeeel goedkoper”. Mijn mening: stom, lariekoek, pennywise poundfoolish!!!!
Niet doen!

Afgezien van het vermeende prijsvoordeel ben je zeker twee dagen kwijt om die spullen aan te schaffen en er een beetje vertrouwd mee te raken, dat kost je een klein fortuin aan gids en lodgekosten en twee dagen van je supervakantie.
Schaf je spullen ruim voor je vakantie aan en zorg dat je er goed mee kunt omgaan voordat je op vakantie gaat naar verweggistanvisluilekkerland.

Hengels

Deze zijn onderverdeeld in twee groepen: Spey en Scandinavische stijl.
Spey hengels hebben vaak “oncderin” een medium actie en “in de top” een snelle bij een lengte tussen 13-15 ft. Hengels van 16 ft en langer zijn vaak erg breekbaar (heb ik helaas ervaring mee) en ook veel moeilijker te handelen. Het handvat is lang, 60-90 cm.

Hengels voor Scandinavische stijl zijn meestal korter (12-13 ft) en erg snel. Het handvat is relatief kort (60 cm)

De prijsrange van tweehandige hengels is heel breed: vanaf €100-1000 en hoger. En de kwaliteit is niet perse gekoppeld aan die prijs. Bij een vergelijkend warenonderzoek door het respectabele blad “Trout and Salmon” werd vorig jaar een goedkope hengel van rond €100 met kop en schouders tot testwinnaar verkozen boven supermerken zoals Hardy, Orvis, Sage, Loomis en Loop.

Reels

Vaak de meest cruciale factor van je uitrusting: nooit op bezuinigen dus!!!!
Want dan heb je eindelijk de financiering van die droomtrip bij elkaar geschraapt en ook nog het geluk om de vis van je leven te haken..... En dan verspeel je hem omdat je reel vastloopt.....

Ik heb zelf meegemaakt hoe een vismaat vier enorme Chinook zalmen achter elkaar kwijt raakte omdat achtereenvolgens een spoel vastliep, het opwindmechnisme doldraaide en de reelhandel er af vloog tijdens de dril. Heeeel frustrerend, vooral omdat die grote Chinookzalmen al zo moeilijk vangbaar zijn, ikzelf heb er die vakantie bijvoorbeeld maar één kunnen haken .

Hij dacht slim te zijn geweest om voor de prijs van één goede reel twee goedkopere van een Amerikaans K merk te kopen. Leek zo lekker handig, kun je eventueel de onderdelen van één reel kanibaliseren en er de andere mee repareren enzo...

Hij eindigde dus met twee kapotte reels en een rode bankrekening want er werd natuurlijk wel een goede, hele dure reel in Canada aangeschaft. Waarmee hij gelukkig toch nog die droomvis van 60 pond wist te landen.

Neem voor zalm en steelhead visserij dus vooral een grote reel met veel lijncapaciteit, liefst large arbor. Vooral Steelhead kan als een raket op je af komen zwemmen en dan moet je heel hard en snel lijn binnen kunnen draaien. De slip moet superb zijn en over een groot bereik nauwkeurig instelbaar.

De lagers moeten goed afgeschermd zijn tegen vuil en waterindringing, liefst geseald en met "life time" smering.

Let ook op de afstelknop: hoe groter hoe beter als je tijdens die ultieme dril eens iets bij moet stellen.

O ja: altijd op de slip drillen natuurlijk, tenzij je toch al een vingeramputatie overwoog.

Lijnen

Voor veel visserijen heb je lijntypen in verschillende zinksnelheden nodig: drijvend, intermediaat, zinkend, snel zinkend. Dit geldt over de volle lijnlengte of alleen over de tip. Informeer wat je nodig hebt op je vakantiebestemming!

Je kunt kiezen tussen klassieke, enkelvoudige lijnen en (met lus in lus verbinding) verwisselbare/aanpasbare lijnen.

Bij klassieke enkelvoudige lijnen heb je voor elke zinksnelheid weer een aparte reespoel nodig, dat is heel kostbaar en het neemt ook veel plaats in je visvest in. Ik zelf geef de voorkeur aan verwisselbare lijnen, die je heel snel kunt verwisselen tijdens het vissen. Je hebt maar één reespoel nodig, waarop de hoofdlijn zit en je draagt de verschillende zinktips/lijnen in een klein etui bij je.

Voor de Scandinavische stijl heb je schietkoplijnen nodig die precies bij je hengel passen, gewicht en lengte zijn heel kritiek. Schaf dit vooral bij een echte specialist aan, die er zelf ook mee vist.

Spey lijnen zijn aanzienlijk duurder en veel langer dan gewone vliegenlijnen, tot wel 40 meter. Probeer de lijn die je wilt aanschaffen eerst uit op jouw hengel om te checken of het voor jou een goede combinatie is, die lekker werpt. Een goede gelegenheid hiervoor zijn onze tweehandige workshops. Daar kun je in korte tijd veel verschillende lijnen uitproberen en de specifieke praktijkervaring van anderen erover navragen.

Backing

Bekking ja....

Gebruik je in Nederland meestal nauwelijks, maar in zalm en steelhead rivieren voortdurend. Zorg dat die backing sterker (minimaal 30 pond) is dan je leader!!!!

Als er toch wat breekt, dan maar je leader en niet de backing. Anders ben je behalve die record zalm ook zomaar die dure speylijn kwijt, natuurlijk alleen als de zenuwen het begeven en we stomme drildingen gaan doen zoals de slip dichtdraaien tijdens een gierende run....

Zorg in rivieren met grote zalm ook dat er 300 (ja u leest het goed driehonderd meter) backing onder die speylijn zit. Ik ben zelf al eens “gespoeld” met die 300 meter en dat is een raar gezicht die knoop waarmee de backing op je reel vastzit. Nou we het er toch over hebben: die knoop moet dus heel goed zijn en afgeseald met lijm of “knot tight”. En hij moet zich “vastwurgen” op je spoel anders kun je de lijn niet meer terugdraaien als je gespoeld wordt. Gel spun backing is dunner en minder rotgevoelig dan gewone backing. Maar het is ook ontzettend “scherp” en snijdt in je vingers tijdens het drillen. Altijd “op de reel” drillen dus en draag aan beide handen striphandschoentjes als je op zalm vist. Tja, dat “beknopte” overzicht is toch weer behoorlijk uit de klauw gelopen.

Motto van dit verhaal: informeer je eerst goed, kies daarna een hengel/werpstijl en schaf dan pas materiaal aan.

Ik deel mijn ervaring op dit gebied graag met jullie: vraag, mail of kom naar de tweehandige workshops als je informatie nodig hebt. Veel succes en werpplezier!

Gerrit van Middelkoop.

Werpen voor beginners.

Het laatste jaar hebben zich weer een flink aantal nieuwe leden bij The Leader aangesloten.

Natuurlijk kan niet iedereen gelijk een lijntje werpen.

Een goede reden dus om net als in de voorgaande jaren voor de nieuwe leden een werpcursus voor beginners te houden.

Uit de ervaringen uit de voorgaande jaren bleek dat hier voldoende interesse voor was en ook nu hadden zich weer 8 beginners opgegeven.

De locatie waar de cursus gegeven werd was de recreatieplaats bij Tuyl en 't Waal langs de Lek.

De werpcursus werd gehouden op 3 avonden te weten maandag 18 en 25 mei en op dinsdag 2 juni.

Op de eerste avond werd door onze instructeur Francesco Gentilli onder de deelnemers een inventarisatie gehouden met de vraag waar de beginners en de iets wat gevorderden tijdens het werpen problemen mee hadden.

Het bleek, dat een paar deelnemers problemen hadden met het feit dat bij de achterwaartse worp de vlieg steeds het gras achter hen vastpikte.

Ook bleek de z.g.n. tailingloop, waarbij tijdens het werpen de leader de lijn raakt, voor problemen te zorgen.

Voorts waren er problemen met de z.g.n 11 – 1 uur stand van de hengel tijdens het werpen waardoor er een ruitenwisser beweging bij het werpen ontstaat met de nodige gevolgen.

De ingebrachte cq benoemde “ problemen “ werden door Francesco stuk voor stuk met al z’n fouten en de oplossingen daarvoor besproken en ook voorgedaan. Een ieder kon hier dus zijn voordeel mee doen in de daaropvolgende oefeningen.

Na het benoemen van de problemen werden de deelnemers opgedeeld in 3 groepjes onder leiding van Francesco, Gerrit van middelkoop en Ad Werdekker en werd er al oefenend aan de problematiek gewerkt.

Al werpende bleek vlot dat een paar deelnemers de tips van Fransesco heel goed opgepikt hadden de resultaten waren duidelijk zichtbaar.

Eveneens bleek dat een paar “ beginners “ zich best wel tot de beginnende gevorderden mochten rekenen, maar zo pikte een ieder op wat voor hem of haar, (er was ook een vrouw bij) van toepassing was.

Op de tweede en derde werpavond op maandag 25 mei en 2 juni bleek al heel vlot dat de aanwijzingen en de oefeningen de nodige vruchten had afgeworpen. Eerst dachten sommigen er niets van te kunnen bakken en het nooit te zullen leren, maar zoals het spreekwoord luidt, “oefening baart kunst”. Ook bij de beoefende rolworpen in het water werden vorderingen gemaakt.

Al met al “werpt” zo’n werpcursus voor beginners toch de nodige vruchten af.

Ad Werdekker.

Vistrip The Leader op het Oostrvoornsemeer.

Vooraf aan de visstrip die gepland stond voor zondag 8 maart kregen we op de bindavond een instructie van Alain Barthelemy voor het binden van de juiste vliegjes voor het OVM.

Deze avond werd druk bezocht en dat is tevens een compliment naar de organisatoren Gerrit van Middelkoop en Traditional Hengelsport.

Werkelijk fantastisch hoe Alain met gebruikmaking van natuurlijke materialen zijn vliegjes bindt. Geen ingewikkelde patronen, maar wel zeer natuurlijk en naar later zou blijken ook nog eens effectief. De getoonde patroontjes varieerden van een mini mudler, garnaltje, zalmeitje, pissebed tot bibio's. Daarnaast kregen we instructie in de opbouw van de te gebruiken leader. De combinatie van deze lange leaders en de eenvoudige vliegjes spraken mij zeer aan en dat wilde ik ook zo proberen op het OVM.

Op zondagochtend is het gelukkig altijd rustig op de weg, dus ik was behoorlijk op tijd om samen met Ton Temming een lekkere bak koffie te nuttigen in het restaurant vlak aan het meer. Langzaam druppelde iedereen binnen met Alain als laatste. De Fransman had nog op bestelling een aantal OVM vliegen gebonden voor de verschillende liefhebbers. Ook hebben we nogmaals geoefend met het knopen van een goede leader en pas tegen elf uur gingen de waadpakken aan en konden we gaan vissen.

Een groepje, waaronder ikzelf, begonnen aan de zuid-west kant, de hoge kant in dit geval want de wind kwam vrij stevig uit het zuid westen. De andere groep begon aan de noordkant om vanaf de binnenbak tegen de dammetjes aan te vissen.

Als je dan in zo'n groot meer staat, met die harde wind en dat hele kleine vliegje in het water dan slaat bij mij altijd de twijfel toe. Wat is de kans dat er net een forel in de buurt komt van dat miezerige vliegje in die grote diepe plas. Ik heb dan zo iets, ik knoop er een halve kip aan op een zinklijn en rag flink over de bodem, dat ziet een forel vast wel. Volhouden Daan, niet zomaar afstappen van de ervaringen van anderen en ik viste stug door met een 5 meter leader met als tippet 18/100

fluorocarbon en een zelfgemaakte minimudler. De zinklijn bleef nog even in het vest.

Het werpen gaf geen problemen zolang ik maar met de wind mee wierp. Mijn 9,6 ft, #6-8 hengel kwam goed van pas. Als lijn gebruikte ik een WF6 van Cortland. Het water is zeer helder, maar nergens zie je een vis draaien of een flank onder water en om mij heen zag ik veel vliegvisser's zwiepen maar niemand zag ik wat vangen. Het zonnetje vergoede echter veel. Tijdens de rit naar het OVM kwam de regen nog met bakken naar beneden, maar nu was het weliswaar fris, maar prachtig weer geworden. Het water was behoorlijk koud en zodra ik iets dieper ging waden werd het mij te gortig. Niet goed genoeg gekleed onder mijn ademende waadpak en een garantie dat ik om de 5 minuten zou moeten plassen, dus bleef ik heldhaftig staan op de dammetjes. Maar geen succes, dus ik besloot te verkassen en ik reed weer terug naar het restaurant. Bovendien hadden we daar afgesproken om gezamenlijk te lunchen.

Links van het restaurant ben ik op het eerste dammetje gaan staan in de volle wind en wierp de mudler in de binnenbak en viste heel langzaam terug in de stroming tussen de dammetjes. Ik had op deze plek een beter gevoel want er dreef behoorlijk wat vuil tussen het dammetje door opgestuwd door de wind, daar moet ook voedsel tussen zitten...

Na een aantal worpen was het ineens vanuit het niets, bam, een harde aanbeet en een flinke forel liet de slip ratelen. Ik was totaal verbouwereerd en drilde de forel heel voorzichtig uit, want ik wilde hem absoluut niet verspelen met 18/100 en mijn zelfgeknoopte leader. Ik had nog geen vertrouwen in mijn knoopkunsten. Gelukkig na een tijdje kon de vis geland worden en ik was helemaal hyper want een dergelijke grote forel had ik nog nooit eerder gevangen. Bovendien was het een prachtige vis, met die haakbek, de groene rug en de rode flanken. Een vliegvisser die eerder op het dammetje had staan vissen en mij had gezien kwam kijken en was zo behulpzaam om foto's te maken. Het bleek dat hij net begonnen was met vliegvissen dus ik gaf hem een van mijn mini mudlers als dank voor het maken van de foto's. De tip om altijd 3 vliegen te binden is een goede, een voor jezelf, een om te verspelen en een om weg te geven.

Trots als een pauw liep ik naar het restaurant want ik had flinke trek gekregen van dit avontuur.

Net als in de ochtend druppelde iedereen langzaam binnen en werd de oogst bekend gemaakt. Een haring en een forel was het resultaat dus ik was op dat moment de enige die een forel had kunnen verschalken, en dat voor een rookie! Gelukkig werd er later op de dag door meerdere wat gevangen echter dat heb ik helaas niet meer kunnen meemaken daar ik wat eerder weer thuis moest zijn. De zaterdag ervoor was ik ook al een hele dag weggeweest voor opnames bij Paul de

Leeuw. Als biscuitbakker moest ik daar mijn kunsten vertonen. Kortom dit was een fantastisch weekend.

Het leuke van vliegvissen is dat je elke keer weer wat nieuws kunt leren. De wijze waarop Alain vist staat mij zeer aan. Door de lange leader en de eenvoudige vlieg wordt de forel nauwelijks afgeschrikt. Bovendien beweegt de vlieg zeer natuurlijk door het water en de stroming omdat je met deze techniek heel langzaam moet binnenstrippen. Dat is dus ook efficiënt qua vistijd.

De gedachte die hier achter zit is ook prima in andere situaties toe te passen en dat zal ik ook zeker gaan doen. Op de lek bijvoorbeeld op zoek naar Winde en Brasem. Op dit moment heb ik meerdere lange leaders geknoopt en ik kan niet wachten totdat ik weer eens op het OVM kan gaan staan vissen.

Daan Burema

Gaarne kopij voor ons clubblad.

Vergeet niet uw mooie vliegvissen verhalen in te zenden naar de redactie voor plaatsing in ons clubblad, adwerdekker@telfort.nl

